

Archetype

May Issue Vol.2

Το νέο
ηλεκτρονικό
περιοδικό
για την
Αρχιτεκτονική

Archetype.gr

Editorial May Issue Vol.2

Archetype team - 01/01/1970

Editorial May Issue Vol.2

Εδώ και αρκετά χρόνια, ένας μεγάλος αριθμός έργων του ελληνικού αρχιτεκτονικού μοντερνισμού της δεκαετίας του '30 έχει οριστικά χαθεί, είτε μέσω κατεδαφίσεων είτε μέσω μη αναστρέψιμων επεμβάσεων. Από την άλλη πλευρά, το ενδιαφέρον για την αρχιτεκτονική και τους πρωταγωνιστές αυτής της μακρινής περιόδου βαίνει διαρκώς αυξανόμενο, τόσο στους ακαδημαϊκούς κύκλους όσο και ευρύτερα, δηλαδή στο μη ειδικό κοινό.

Μια εξήγηση για την εστίαση του ενδιαφέροντος στη μοντέρνα αρχιτεκτονική του '30 είναι, ίσως, η σταδιακή αναγνώριση του ιδιαίτερου ήθους και ύφους μιας, κατά κύριο λόγο, αστικής και, κυρίως, ιδεολογικά πλαισιωμένης αρχιτεκτονικής παραγωγής, ως αντίδραση –μάλλον φυσιολογική και, πάντως, με κριτική διάθεση– στον πολιορκητικό κλοιό των κάθε είδους αποϊδεολογικοποιημένων μορφολογικών ακροβατισμών και στην άκριτη εικονολατρεία των προ κρίσης χρόνων, γράφει ο Πάνος Εξαρχόπουλος, Αρχιτέκτονας, Επίκ. Καθηγητής/Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Δ.Π.Θ., Μέλος Διεθνούς και Ελληνικού [DO.CO.MO.MO.](#), στο άρθρο του "Μοντέρνες απώλειες. Κατεδαφισμένα κτίρια του μεσοπολέμου στην Αθήνα".

Στην ενότητα Αρχιτεκτονική, παρουσιάζεται η βραβευμένη μελέτη των Γιάννη Γιαννούτσου και Ηλία Γεωργακόπουλου με τίτλο "Εγχάρακτη πόλη. Ανασχεδιάζοντας ένα παλαιό κοιμητήριο". Το εσωτέρο δίκτυο διαδρομών, κύριων και δευτερευόντων, που δημιουργείται εντός της περιοχής μελέτης, θα μπορούσε να παραλληλιστεί με μικρογραφία της λειτουργίας της πόλης. Προτείνεται η δημιουργία ενός δικτύου πρόσβασης στο πάρκο με τους κεντρικούς και τους δευτερεύοντες άξονες, που θα λειτουργεί ως ραχοκοκαλιά της σύνθεσης. Στόχος είναι, η κίνηση να διοχετευθεί από την πόλη στο εσωτερικό του πυρήνα και στους επιμέρους λειτουργικούς πόλους.

Το αρχιτεκτονικό γραφείο Paly αρχιτέκτονες μελέτησε στην Κρήτη, έξω από τα Λιβάδια Κισσάμου, σε ένα άνυδρο και άγριο τοπίο όπου ο αέρας και η θάλασσα έχουν στρογγυλέψει βράχους και μεγάλες κροκάλες, μία κατοικία στη θέση υπάρχοντος κτίσματος-ερειπίου, που υπήρχε από το 1900. Στόχος της μελέτης ήταν η ένταξή της στο φυσικό τοπίο και η υιοθέτηση τρόπων κατασκευής των παλαιών κτισμάτων της περιοχής, ώστε να θυμίζει κατάλυμα πλήρως ενσωματωμένο, σαν να «φύτρωσε» από τη γη.

Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων της σχολής Bauhaus, παρουσιάζεται το άρθρο του Karel Teige «Δέκα Χρόνια του Bauhaus», σε μετάφραση και εισαγωγή του Παντελή Πετρίδη.

Τέλος, στην ενότητα "Φοιτητικά" παρουσιάζεται η διπλωματική εργασία της Βασιλικής Κρητσωτάκη, που πραγματεύεται την αναμόρφωση της πλατείας Ομονοίας. Η ερευνητική «τομή» στην πλατεία αφορά όλες τις αντιθέσεις, κοινωνικές και χωρικές, που εξελίσσονται στον δημόσιο χώρο, διαμορφώνοντας ένα τοπίο πολλών διαφορετικών κόσμων. Μέσα από την παρούσα έρευνα αναδεικνύεται ότι το πιο κεντρικό σημείο της πλατείας είναι ταυτόχρονα και το πιο αποκομμένο –"ένας έρημος τόπος" σε πλήρη διαχωρισμό από το κτηριακό μέτωπο και σε αποκοπή από τον υπόγειο χώρο του μετρό. Ορμώμενη, συνεπώς, από τα ποικίλα όρια που αποκόπτουν την πλατεία από την πόλη και δημιουργούν μια νησίδα ή αλλιώς «κυκλοφοριακό κόμβο», η Κρητσωτάκη αναζητά μια διαφορετική ανάγνωση της Ομόνοιας, μέσω της ενοποίησής της με τις χρήσεις της πόλης και τον μητροπολιτικό σιδηρόδρομο, με στόχο την επαναφορά του πεζού στον δημόσιο χώρο.